

Nr 176.

L a g

med vissa bestämmelser om fraktfart med svenska fartyg;

given Stockholms slott den 21 mars 1940.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer:

1 §.

Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordeliga, av krig föranledda förhållanden äger Konungen, när riksdagen ej samlad, förordna, att vad i 2 och 3 §§ stadgas skall äga tillämpning. Vardet ej meddelat förordnande av nästföljande riksdag inom trettio dagar från riksdagens början gillat, skall detsamma efter utgången av nämnda tid uppläggas att lända till efterrättelse.

Prövas under tid, då riksdagen är samlad, förhållanden vara för handen, ska i första stycket sägs, äger Konungen med riksdagens samtycke meddela förordnande, som där avses.

2 §.

I fråga om registreringspliktiga svenska fartyg och svenska bogserfartyg äger Konungen, i den mån det prövas erforderligt, förordna, att resa med sådant fartyg må företagas allenast med tillstånd av Konungen eller den Konungen därtill bemyndigat och under iakttagande av de villkor, som må hava uppställts för tillståndet. Vad nu sagts skall dock ej äga tillämpning på fartyg, för vilket gällande passagerarfartygscertifikat är utfärdat och vars bruttodräktighet understiger 350 registerton.

För fortskaffande av proviant eller andra förnödenheter för fartyget, förnödenheter, tillhöriga passagerare eller å fartyget anställda personer, eller gods som bärgats ombord å fartyget må villkor icke uppställas.

Utan hinder av förordnande, varom i första stycket sägs, skola i sjölagen gälla föreskrifter, som avse befogenhet för befälhavaren att sälja av redarens gods eller för behållhavaren eller bortfraktaren att sälja av lasten eller vilka föra lossning av gods annorstädes än i bestämmelseorten, äga tillämpning, ändå att därigenom gods skiljes från fartyget å annan ort än som vid lämnande av tillstånd till resan bestämts; dock må i fall, som avses i 133 § sjölagen, lossning av gods icke utan medgivande av Konungen eller den Konungen därtill bemyndigat äga rum annorstädes än i lastningshamnen.

3 §.

Ej må fartyg, beträffande vilket förordnande meddelats jämlikt 2 § första stycket, utan medgivande av Konungen eller den Konungen därtill bemyndigat å utrikes ort uppläggas, avrustas eller avmönstras för annat ändamål än nödvändig reparation.

¹ Riksdagens skrivelse 1940: 18.

4 §.

Företages med fartyg resa utan tillstånd, då sådant e
tages icke för tillstånd uppställt villkor, straffes befälha
eller fängelse i högst ett år.

Har någon bjudit, legt, trugat eller eljest uppsåtligen för
till förseelsen eller med råd eller dåd främjat densamma eller
annan, som i redares ställe haft befattning med fartyget, med
seelsen underlåtit att, såvitt det stått i hans makt, hindra dess u
han till straff som i första stycket sägs.

Där frakt för godsets fortskaffande eller ersättning för bo
enligt därom träffat avtal tillkomma den brottslige, må do
skäligen finnes, förplikta honom att utgiva fraktens eller ersä
Är den, vilken frakten eller ersättningen skolat tillkomma, ej
straff efter ty ovan sägs, må han förpliktas att av frakten eller
utgiva det belopp, vartill för honom uppkommen vinst å den o
den högst kan skattas.

Har uppläggning, avrustning eller avmönstring av fartyg skett
vad i 3 § är stadgat, straffes fartygets ägare eller den, som elj
foga över fartyget, med dagsböter eller fängelse i högst ett år.

5 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, så ock vad den brottslige
eljest jämlikt denna lag förpliktas utgiva tillfalla kronan.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå
uppgift från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Med avseende å fartyg, som vid den tid då förordnande, varom i
stycket sägs, träder i tillämpning är upplåtet till utlännig genom
tidsbefraktning eller nyttjande, skall vad i denna lag stadgas icke
så länge avtalet är gällande.

Har, då förordnande som nyss sagts träder i tillämpning, f
från ort, där gods inlastats eller varifrån bogsering skall ske, eller
sig fartyget vid nämnda tidpunkt på resa utan last, må, utan hin
ordnandet, godset fortskaffas till bestämmelseorten eller resan dit f

Genom denna lag upphäves lagen den 22 juni 1939 (nr 300) om
vissa fall mot utrikes fraktfart med svenskt fartyg m. m.; dock
den nu upphävda lagen stadgas i fråga om sådan under tiden för
tighet begången förseelse, som i lagen avses, skall äga tillämpning
det lagen i övrigt upphört att gälla.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till
visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt
bekräfta låtit.

Stockholms slott den 21 mars 1940.

GUSTAF.

(L. S.)

(Folkhushållningsdepartementet.)

HERMAN

